

Colas Gutman & Marc Boutavant
Vertaald door Sylvia Vanden Heede

3 verhalen
in 1 boek

De DIKKE STINKHOND

Op reis

Lannoo

Inhoud

Stinkhond
in de sneeuw
7

Stinkhond
terug in de tijd
85

Stinkhond
in Parijs
167

STINKHOND

in de sneeuw

Het is winter. Rillend van de kou zitten Stinkhond en Plattekat in hun vuilnisbak. De sardineblikjes en zelfs de diepvriespizza's zijn bevroren.

'O kijk, Plattekat, het suikert!'

'Dat is de sneeuw, Stinkhond. En als het zo blijft doorgaan, krijgt onze vuilnisbak straks een wit poederlaagje', zegt Plattekat.

'Dat zei ik toch, poedersuiker!'

Arme Stinkhond, hij weet werkelijk niets. Om zich warm te zingen, zetten de twee vrienden een oud winterliedje in:

*A, B, C, Plattekat liep in de sneeuw
En toen hij weer naar huis wou gaan
Toen had hij witte laarsjes aan
A, B, slee, en Stinkhond die liep mee.*

‘Plattekat, ik zou zo graag van de hellingen af glijden’, zucht Stinkhond.

‘Jij moet in plaats daarvan de vuilnisbakken buitenzetten’, spot de opgeschoren poedel.

‘Wij gaan allebei ons eerste Skispekvat behalen’, schept de basset met het jasje op.

‘Van mijn bazinnetje krijg ik een skistage die geknipt is voor mij’, voegt de opgeschoren poedel daaraan toe.

‘Tot ziens maar weer, afvalligen!’

Arme Stinkhond en Plattekat! Ze kunnen slechts even van het berggevoel proeven door naar het hoogste punt van hun vuilnisbak te klimmen.

Maar dan gloort er eensklaps een straaltje hoop, want Stinkhond valt met zijn neus op een advertentie in *Het Blafblad*:

‘Plattekat! Onze vuilnisbak brengt ons geluk! Ik zal een sledehond worden!’ juicht Stinkhond.

‘Vooral een sleephond zul je bedoelen, maatje.’

‘Bederf de pret niet, Plattekat. We gaan op wintersport!’

‘Je meent het!’

Anorak

Wat een drukte in de vertrekhal van het station! De poedel heeft een muts met pomponnetjes op zijn kop en de basset draagt een skipakje op maat. Ze kopen chips, tijdschriften en hondenbrokjes met chocoladesmaak. Maar zij zijn niet de enigen die op wintersport gaan. Een kind met een anorak stampst rond in zijn sneeuwlaarzen.

‘Zeg papa, wanneer krijg ik mijn skimedaille, de Gouden Geit?’

‘Zodra de kippen gouden tanden hebben’, grinnikt zijn vader.

De zwaar beledigde Anorak hangt zijn ski's om zijn nek, stevent in een rechte lijn op de menigte af en slalomt tussen de voorbijgangers door om aan zijn vader te ontsnappen.

Stinkhond treft hem boven aan de roltrap, klaar om ervan af te springen.

'Is dat een zwarte piste?' vraagt Stinkhond.

'Uit de weg, mormel!' brult Anorak. 'Ik praat alleen met husky's!'

'Ik ga ook op wintersport!' zegt Stinkhond.

'Dan zie ik jou beneden aan de roltrap, hondje!'

Voor de verschrikte ogen van de reizigers zet de kleine Anorak zich af op de leuning van de roltrap en schiet de lucht in.

'Hij vliegt, hij zal een Gouden Gans krijgen', denkt Stinkhond.

De jonge Anorak is zo vreselijk lenig dat hij nog een salto maakt voor hij netjes op zijn ski's neerkomt.

‘Mijn papa deelt de sterren uit, hij zal me er eentje geven!’ schept Anorak op.

‘Je papa zal klappen uitdelen als je de clown blijft uithangen!’ zegt zijn vader onder aan de roltrap.

‘Goed gezegd!’ knikt een boze mevrouw. ‘De jeugd van tegenwoordig denkt dat alles zomaar mag.’

‘En u stinkt naar hond’, kaatst Anorak terug.

‘Oh!’

Maar Anorak heeft gelijk. Stinkhond besnuffelt de handtas van de mevrouw op zoek naar een suikerklontje.

‘De honden van tegenwoordig denken dat ze alles zomaar mogen’, klaagt de mevrouw.

‘Ik mag je wel, Stinkhond. Je hebt iets bijzonders’,
zegt Anorak. ‘Mijn papa zal je een ster geven.’

‘Ik ben geen automatische sterrenverdeler’, moppert
zijn vader.

De vader van Anorak draagt altijd een regenjas en een zonnebril om onherkenbaar te zijn. Hij is een van de inspecteurs van Miss Elin en gaat nooit de deur uit zonder een zak sterren om aan restaurants en hotels uit te delen.

‘De mensen stelen ’s nachts de sterren en daarom zijn er overdag geen meer’, bedenkt Stinkhond.

Terwijl zijn vader met zijn neus in de krant zit, loert Anorak naar de snoepjes in een van de kiosken in het station.

‘Anorak, hier!’ zegt zijn papa.

‘Ik ben je hond niet!’ sputtert Anorak tegen.

‘Maar ik ben je papa, begrepen?’

‘Is hij zijn papagaai?’ vraagt Stinkhond zich af.

Stinkhond laat zijn poot afstempelen omdat de trein gaat vertrekken. De vader van Anorak, die er spijt van heeft dat hij een beetje hard is geweest voor zijn zoon, geeft hem een suikerklontje om het goed te maken.

